

Förslag om att upphäva nationella bestämmelser om ommärkning och omförpackning av livsmedel i vissa fall

1. Sammanfattning

Livsmedelsverket föreslår att 15–16 §§ Livsmedelsverkets föreskrifter (LIVSFS 2005:20) om livsmedelshygien upphävs. I paragraferna regleras när ommärkning med nytt datum får göras för

- färdigförpackade livsmedel som inte förpackas om,
- färdigförpackade livsmedel som förpackats om, och
- förpackningar av livsmedel avsedda för livsmedelsindustrin eller detaljhandeln som inte är färdigförpackade.

I de aktuella paragraferna regleras även när omförpackning får ske av färdigförpackade livsmedel samt när färdigförpackade livsmedel och färdigförpackade livsmedel som förpackats om får djupfrysas. Reglerna går utöver de krav som ställs i nuvarande EU-lagstiftning och Livsmedelsverkets föreskrifter (LIVSFS 2006:12) om djupfrysta livsmedel.

Livsmedelsverket anser att 15–16 §§ LIVSFS 2005:20 är onödigt betungande för livsmedelsföretagarna. Bestämmelserna försvårar till exempel företagarnas möjligheter att arbeta för ett minskat matsvinn. Reglerna är dessutom svårtolkade vilket medför svårigheter för livsmedelsföretagarna att följa lagstiftningen samt försvårar kontrollmyndigheternas förutsättningar att bedriva en ändamålsenlig och likvärdig kontroll. Ett upphävande av paragraferna bedöms inte påverka konsumentssäkerheten eller medföra andra negativa konsekvenser.

2. Beskrivning av problemet och vad Livsmedelsverket vill uppnå

I 15–16 §§ LIVSFS 2005:20 regleras ommärkning och omförpackning av livsmedel i vissa fall. Dessa regler tillkom innan Europaparlamentet och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna¹

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om

beslutades, som innehåller generella märkningskrav för livsmedel avsedda för slutkonsumenter. Bestämmelser som motsvarade de som nu finns i förordning (EU) nr 1169/2011 fanns dock i hög utsträckning i Livsmedelsverkets föreskrifter (LIVSFS 2004:27) om märkning och presentation av livsmedel². Reglerna i 15–16 §§ LIVSFS 2005:20 ställer dock krav som går utöver EU-lagstiftningen och innebär begränsningar för när livsmedel får märkas om med ett senare datum samt restriktioner för när ett livsmedel får förpackas om och i vissa fall när de får djupfrysas.

Livsmedelsverket anser att 15–16 §§ LIVSFS 2005:20 bör ses över för att bedöma om paragraferna fortfarande kan anses fylla ett syfte, eller om regleringarna är onödigt betungande för livsmedelsföretagare. Det har särskilt noterats att begränsade möjligheter att ommärka och omförpacka livsmedel kan medföra ökat matsvinn, då livsmedel som i övrigt är säkra för konsumenter att äta inte kan saluhållas på det sätt som livsmedelsföretagare önskar. Livsmedelsverket anser att reglerna försvårar livsmedelsföretagares möjligheter att arbeta för ett minskat matsvinn samt begränsar deras möjligheter att välja när ett livsmedel ska förpackas om eller djupfrysas.

3. Förslaget i huvudsak

I det följande görs en genomgång av respektive paragraf i LIVSFS 2005:20 som omfattas av översynen.

15 § Ommärkning med nytt datum av färdigförpackade livsmedel som inte förpackas om

I 15 § första stycket LIVSFS 2005:20 regleras ommärkning med nytt datum av färdigförpackade livsmedel som inte förpackas om. Regeln innebär att det som huvudregel inte är tillåtet att ommärka sådana livsmedel med ett senare datum. Av andra stycket i samma paragraf framgår dock att sådana livsmedel i vissa fall får märkas om med ett senare datum efter att de har genomgått en behandling som förlänger hållbarheten. Vidare anges att om livsmedlen djupfrysas måste detta ske innan livsmedlen kommit till en anläggning som saluhåller livsmedlen direkt till enskilda konsumenter.

I EU-lagstiftningen finns inte något motsvarande förbud vad gäller ommärkning av datum. Av artikel 7.1 a i förordning (EU) nr 1169/2011 framgår att livsmedelsinformation inte får vara vilseledande, i synnerhet när det gäller bl.a. hållbarhet. I artikel 8.1 i samma förordning anges att livsmedelsföretagare som är ansvarig för livsmedelsinformation bl.a. ska säkerställa att informationen är korrekt. Av artikel 8.4 i förordningen framgår att

upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004.

² LIVSFS 2004:27 genomförde Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel.

information som åtföljer ett livsmedel inte får ändras om en sådan ändring skulle vilseleda slutkonsumenterna eller på annat sätt försämra konsumentskyddet eller slutkonsumenternas möjligheter att göra informerade val.

Av artikel 9.1 f i förordning (EU) nr 1169/2011, som gäller färdigförpackade livsmedel, framgår att datum för minsta hållbarhet eller sista förbrukningsdag är obligatoriska uppgifter. Vidare framgår av artikel 24.1 i samma förordning att för livsmedel som mikrobiologiskt är mycket lättfördärliga och därför efter en kort period kan antas utgöra en omedelbar fara för människors hälsa, ska datum för minsta hållbarhet ersättas med sista förbrukningsdag. Efter sista förbrukningsdag ska ett livsmedel anses som icke säkert i enlighet med artikel 14.2–14.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning³. Av artikel 14.1 i förordning (EG) nr 178/2002 framgår att livsmedel inte ska släppas ut på marknaden om de inte är säkra.

Som framgår ovan är det alltså genom förordning (EU) nr 1169/2011 reglerat i vilka fall livsmedelsföretagare är förhindrade att ändra på livsmedlets information, samt att ett livsmedel som passerat sista förbrukningsdag ska anses vara icke säkert. EU-förordningen ställer inte krav på att livsmedlet förpackas om eller genomgår behandling som förlänger hållbarheten för att bäst före-datumet eller sista förbrukningsdatumet ska få ändras. Genom 15 § LIVSFS 2005:20 uppställs därmed striktare krav än vad som framgår av nu gällande EU-lagstiftning.

Regler om djupfrysning finns i LIVSFS 2006:12⁴. I dessa föreskrifter regleras även särskilda märkningskrav för djupfrysta livsmedel. Vad gäller fryst kött, frysta köttberedningar och frysta obearbetade fiskeriprodukter ska nedfrysningsdatum anges på produkterna, vilket framgår av artikel 10, punkt 6 i bilaga III samt punkt 3 i bilaga X till förordning (EU) nr 1169/2011. Ytterligare krav som gäller hantering vid nedfrysning finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 om livsmedelshygien och (EG) nr 853/2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung⁵.

Livsmedelsföretagare är ansvariga för alla ändringar de gör i den livsmedelsinformation som åtföljer livsmedel och för att livsmedel är säkra. Detta innebär att företagare inte kan ändra informationen/märka om med ett senare datum på ett färdigförpackat livsmedel om

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet.

⁴ LIVSFS 2006:12 genomför rådets direktiv 89/108/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om djupfrysta livsmedel.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung.

det skulle innebära ett försämrat skydd för konsumenten. Det är dessutom livsmedelsföretagaren som ska bedöma vilket datum som ska anges som bäst före-datum eller sista förbruknings-datum, och om denna kan motivera att det datum som livsmedlen ursprungligen daterades med bör ändras är det även denna som ansvarar för att säkerställa att livsmedlen fortfarande är säkra.

Varken i nationell lagstiftning eller i EU-lagstiftning uppställs några krav på att konsumenten ska få information om att ett livsmedel är ommärkt. Eftersom även ett ommärkt livsmedel måste uppfylla de krav som ställs på märkningen, inklusive en korrekt hållbarhetsmärkning hamnar inte konsumenten i ett sämre läge för att livsmedlet vid någon tidpunkt märkts om. Livsmedelsföretagaren ansvarar för att märkningen inte blir vilseledande för konsumenten.

Även om ett färdigförpackat livsmedel märks om måste givetvis spårbarheten upprätthållas, se artikel 18 i förordning (EG) nr 178/2002.

Genom regleringen i 15 § andra stycket andra meningen om djupfrysning hindras livsmedelsföretagare i vissa fall från att djupfrysa livsmedel i sista ledet i livsmedelskedjan. De ovan angivna reglerna i EU-lagstiftningen och i LIVSFS 2006:12 om djupfrysning och infrysning bedöms vara tillräckliga för att tillgodose konsumentens säkerhet.

Ytterligare en aspekt att beakta är om ommärkning, behandling som förlänger hållbarhet och djupfrysning kan komma att påverka varumärkesägare, som förlorar rådigheten över livsmedlet när det levereras vidare i livsmedelskedjan. De nationella reglerna har dock till syfte att säkerställa att livsmedel är säkra och att konsumenter får rättvisande information. Livsmedelsföretagare har möjlighet att sinsemellan avtala om hur ett livsmedel får hanteras, inom ramen för livsmedelsföretagarnas civilrättsliga förhållanden. Det finns även annan lagstiftning, t.ex. varumärkeslagstiftning, som reglerar intrång i varumärken. Så länge informationen till konsumenterna är korrekt och övriga krav som ställs i livsmedelslagstiftningen är uppfyllda bör det inte, genom livsmedelslagstiftningen, regleras när en livsmedelsföretagare får ändra i en produkt som den mottagit från en annan livsmedelsföretagare.

Regleringen i 15 § LIVSFS 2005:20 bedöms inte vara nödvändig i syfte att skydda konsumenter och utgör dessutom ett hinder för livsmedelsföretagare att arbeta för ett minskat matsvinn. Livsmedelsverkets anser att paragrafen är onödigt betungande och kan upphävas.

15 a § Ommärkning av färdigförpackade livsmedel

Av 15 a § LIVSFS 2005:20 framgår när ett färdigförpackat livsmedel får packas om. Paragrafen begränsar möjligheterna för livsmedelsföretagaren att packa om färdigförpackade livsmedel till när

- förpackningsmaterial oavsiktligt blivit skadat,
- livsmedlet delas, skivas eller liknande, eller
- livsmedlet bearbetas.

Exempel på en situation när omförpackning inte får ske är att livsmedelsföretagaren bytt en grafisk profil och vill använda en annan förpackning. Denna paragraf ska även läsas tillsammans med 15 §, som beskrivs ovan, enligt vilken datummärkningen på färdigförpackade livsmedel som huvudregel inte får ändras om livsmedlet inte packas om enligt 15 a §.

Förordning (EU) nr 1169/2011 uppställer inte några begränsningar vad gäller möjligheten för livsmedelsföretagare att omförpacka färdigförpackade livsmedel. I den mån omförpackning sker måste dock, som alltid, tillämpliga krav i hygienlagstiftningen uppfyllas, se förordning (EG) nr 852/2004 och, för anläggningar som omfattas av krav på godkännande, förordning (EG) nr 853/2004. Exempelvis framgår av kapitel IX punkten 3 i bilaga II till förordning (EG) nr 852/2004 att livsmedel i alla led i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan ska skyddas mot kontaminering som kan göra livsmedlen otjänliga, skadliga för hälsan eller kontaminerade på ett sådant sätt att de inte rimligen kan konsumeras i det skick i vilket de befinner sig. Av punkten 5 i samma kapitel framgår att vid livsmedelsföretag där bearbetade produkter framställs, hanteras eller förpackas ska det finnas ändamålsenliga lokaler som är tillräckligt stora för separat lagring av råvaror och beredda råvaror och tillräckligt stora, separata kylrum. Även för livsmedel som förpackas om måste livsmedelsföretagare kunna visa spårbarhet enligt artikel 18 i förordning (EG) nr 178/2002.

Precis som vid ommärkning får inte ett livsmedel ompaketeras och därefter märkas på ett sätt som blir vilseledande för konsumenten, se artikel 7 och 8 i förordning (EU) nr 1169/2011. Ett exempel på vad som skulle kunna vara vilseledande är att livsmedelsföretagaren förpackar om livsmedlet och skriver ett nytt förpackningsdatum på förpackningen så att det framstår som att den är producerad vid en senare tidpunkt än vad den faktiskt är.

De argument som framförs ovan i avsnittet om 15 § om skydd av varumärken gäller även vid ompaktering, och är alltså inte en fråga som bör regleras genom livsmedelslagstiftningen.

Livsmedelsverket anser att det inte är motiverat att behålla de striktare nationella kraven för när ompaktering får ske. Konsumentssäkerheten tillgodoses av de generella märkningskraven i förordning (EU) nr 1169/2011, som bl.a. innefattar att livsmedelsföretagaren bär ansvaret för att märkningen är korrekt och inte vilseleder konsumenten, hygienlagstiftningen som bl.a. uppställer kriterier för hur livsmedel ska hanteras och de allmänna reglerna om spårbarhet. Några andra skäl för att behålla nuvarande begränsning har inte framkommit.

15 b § Ommärkning med nytt datum av färdigförpackade livsmedel som förpackats om

Av 15 b § första stycket LIVSFS 2005:20 framgår att om livsmedels hållbarhet eller beskaffenhet i övrigt försämras i vissa angivna fall, ska märkningen med bäst före-dag eller sista förbrukningsdag anpassas efter detta.

Av artikel 8.2 i förordning (EU) nr 1169/2011 framgår att livsmedelsföretagare som är ansvarig för livsmedelsinformationen ska säkerställa att information finns tillgänglig och är korrekt i enlighet med tillämplig lagstiftning om livsmedelsinformation och krav i tillämpliga nationella bestämmelser. Av artikel 8.3 i samma förordning framgår att livsmedelsföretagare som inte påverkar livsmedelsinformationen inte ska tillhandahålla livsmedel som de, på grundval av den information som de besitter i egenskap av fackmän, vet eller förmodar inte uppfyller tillämplig lagstiftning om livsmedelsinformation och krav i tillämpliga nationella bestämmelser.

Det följer redan av EU-lagstiftningen att livsmedelsinformationen, vilket inkluderar bäst före-datum och sista förbrukningsdag, ska vara korrekt. En livsmedelsföretagare som är medveten om att livsmedlets hållbarhet eller beskaffenhet har försämrats ska, om denna kan påverka livsmedelsinformationen säkerställa att den är korrekt. Om livsmedelsföretagaren inte råder över informationen men är medveten om att den är felaktig ska livsmedlet inte tillhandahållas konsumenten. Livsmedelsverket bedömer att 15 b § första stycket inte tillför något utöver det som framgår av EU-lagstiftningen.

Vad gäller andra stycket i samma paragraf anges att färdigförpackade livsmedel som förpackats om enligt 15 a § får märkas om med senare bäst före-dag eller sista förbrukningsdag endast om de genomgår en behandling som förlänger hållbarheten. Om livsmedlet djupfrysas ska detta ske innan livsmedlet kommit till en anläggning som saluhåller det färdigförpackade livsmedlet direkt till enskilda konsumenter.

Skillnaden mellan 15 b § andra stycket och 15 § är i detta hänseende att 15 § gäller livsmedel som *inte* har förpackats om, medan 15 b § endast gäller för livsmedel som *har* förpackats om enligt 15 a §. De skäl som anges ovan för att tillåta ommärkning med senare datum vad gäller livsmedel som inte har förpackats om bör enligt Livsmedelsverket även gälla för omförpackade livsmedel. Det finns inte heller skäl att, vad gäller omförpackade livsmedel, behålla de striktare reglerna för när djupfrysning får ske. Precis som för livsmedel som inte förpackas om gäller LIVSFS 2006:12 och relevant hygienlagstiftning även vid djupfrysning av omförpackade livsmedel. Den reglering som finns i 15 b § LIVSFS 2005:20 om djupfrysning går utöver vad som är nödvändigt. Livsmedelsverket anser därmed att även 15 b § bör upphävas.

16 § Förbud mot ommärkning med nytt datum av storförpackningar

Av 16 § LIVSFS 2005:20 framgår att storförpackningar avsedda för livsmedelsindustrin eller detaljhandeln inte får märkas om med ett senare datum.

Av artikel 1.3 i förordning (EU) nr 1169/2011 framgår att den ska tillämpas på livsmedelsföretagare i alla steg i livsmedelskedjan där deras verksamhet rör tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenter. Den obligatoriska livsmedelsinformationen som fastställs i förordningen gäller information till slutkonsumenter. Av förordningen följer dock vissa skyldigheter för livsmedelsföretagaren att säkerställa att rätt information medföljer ett livsmedel även när det säljs mellan livsmedelsföretagare. Av artikel 8.6 i samma förordning framgår att livsmedelsföretagare ska, inom företag som står under deras kontroll, säkerställa att information om livsmedel som inte är färdigförpackade och som är avsedda för slutkonsumenter eller för att levereras till storhushåll lämnas vidare till den livsmedelsföretagare som tar emot livsmedlet, så att den obligatoriska livsmedelsinformationen när så krävs kan tillhandahållas slutkonsumenterna. I artikel 8.8 i samma förordning anges att livsmedelsföretagare som till andra livsmedelsföretagare levererar livsmedel som inte är avsedda för slutkonsumenter eller storhushåll ska säkerställa att dessa andra livsmedelsföretagare får tillräcklig information för att vid behov kunna uppfylla sina skyldigheter enligt punkten 2, som innebär att livsmedelsinformationen ska vara korrekt, tydlig och lätt att förstå för konsumenten.

EU-lagstiftningen reglerar inte frågan om ommärkning med senare datum på förpackningar avsedda för livsmedelsindustrin eller detaljhandeln. Den nationella regleringen går alltså utöver de krav som ställs i EU-lagstiftningen. Det kan tilläggas att varken nationella regler eller EU-lagstiftningen generellt uppställer krav på att förpackningen ska vara märkt på ett särskilt sätt, utan det är tillräckligt att informationen lämnas vidare till den mottagande livsmedelsföretagaren. För livsmedel där informationen bifogas separat står det alltså den mottagande livsmedelsföretagaren fritt att märka produkterna så som den bedömer lämpligt, givetvis inom ramen för att informationen är korrekt. Att i detta fall göra åtskillnad mellan information som medföljer livsmedel jämfört med information som framgår i märkningen framstår inte som motiverat. Att uppställa ett hinder på nationell nivå mot ommärkning med ett senare datum bedöms inte medföra ökad säkerhet för konsumenter. Några andra skäl för att behålla begränsningen har inte framkommit. Livsmedelsverket anser därmed att även 16 § bör upphävas.

4. Alternativa lösningar för det Livsmedelsverket vill uppnå

En alternativ lösning är att regleringen kvarstår, vilket innebär status quo. Detta skulle innebära att de strängare nationella kraven, jämfört med nuvarande EU-lagstiftning, även fortsättningsvis skulle gälla. Reglerna har bedömts svårtolkade då det är något oklart hur de ska läsas i förhållande till EU-lagstiftningen samt LIVSFS 2006:12 om djupfrysta

livsmedel. Ett alternativ skulle kunna vara att skriva om bestämmelserna så att det tydligare framgår vad avsikten med paragraferna är. Eftersom de inte bedöms nödvändiga att ha kvar framstår dock inte en sådan lösning som eftersträvaransvärd.

5. Effekterna om någon reglering inte kommer till stånd

Om 15–16 §§ LIVSFS 2005:20 inte upphävs kvarstår de strängare reglerna jämfört med EU-lagstiftningen samt de svårigheter som finns med att tolka deras innebörd. Livsmedelsverket har fått frågor från branschföreträdare om hur reglerna ska tolkas och det har även förekommit frågor från kontrollmyndigheter på grund av reglernas otydlighet. Att inte ändra reglerna skulle även försvåra livsmedelsföretagares möjligheter att göra rätt samt att arbeta för ett minskat matsvinn.

6. Vilka berörs av regleringen?

Förslaget berör alla delar av livsmedelsbranschen som hanterar och märker livsmedel samt samtliga kontrollmyndigheter. Förslaget är i linje med de önskemål som Svensk Dagligvaruhandel har framfört om ändring av reglerna. Förslaget utgör endast lättnader och medför inte i någon del en striktare reglering för branschen. Det krävs därmed inte någon särskild anpassning från livsmedelsföretagarnas sida. Livsmedelsföretagare som vill vara säkra på att ett livsmedel som går vidare i livsmedelskedjan inte utsätts för några förändringar behöver säkerställa detta genom avtal. Det gäller även i dagsläget, men i och med de lättnader som införs möjliggörs ommärkning, ompaketering och djupfrysning i fler fall än tidigare. Genom förändringen så gäller samma regler som för övriga EU-länder som inte har några särskilda nationella anpassningar i denna fråga.

Kontrollmyndigheterna kan behöva uppdatera sig om mot vilka krav de ska kontrollera att märkningen är korrekt. Eftersom det inte tillkommer några nya regler bör det dock inte medföra något nämnvärt merarbete för kontrollmyndigheterna, då de regler som kvarstår är oförändrade sedan tidigare.

Indirekt berörs konsumenterna av förslaget, men deras intresse bedöms vara tillgodosett genom nu gällande EU-lagstiftning.

7. Vilka bemyndiganden som Livsmedelsverkets beslutanderätt grundar sig på

Föreskrifterna beslutas med stöd av 5 och 7 §§ livsmedelsförordningen (2006:813).

8. Vilka kostnadsmässiga och andra konsekvenser regleringen medför och en jämförelse av konsekvenserna för de övervägda regleringsalternativen

Ett upphävande av 15–16 §§ LIVSFS 2005:20 medför inte några negativa konsekvenser för livsmedelsföretagen, varken kostnadsmässigt eller praktiskt. Ett upphävande av paragraferna bedöms inte heller påverka konsumentssäkerheten eller konsumenternas möjligheter till livsmedelsinformation. Det finns däremot flertalet positiva effekter av förslaget att upphäva de aktuella paragraferna.

Förslaget är i linje med Livsmedelsverkets mål om att underlätta för livsmedelsföretagarna att göra rätt. Det är svårt för livsmedelsföretagarna att göra rätt om reglerna är svårtolkade. Förslaget kan även motiveras med att det i förlängningen även kan medföra mindre belastning på miljö och klimat när livsmedelsföretagarnas möjligheter till ändrade rutiner för datummärkning, omförpackning och djupfrysning ökar, vilket i förlängningen bedöms kunna minska matsvinnet.

9. Bedömning om regleringen överensstämmer med eller går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen

De aktuella bestämmelserna utgör idag nationella regler som delvis dubbelreglerar och delvis går utöver de krav som uppställs i EU-lagstiftningen. Genom att ta bort bestämmelserna uppnås full harmonisering i dessa delar. Förslaget är således i överensstämmelse med Sveriges skyldigheter som följer av anslutningen till Europeiska Unionen.

Med hänsyn till att de nationella anpassningarna upphävs och inte ersätts med andra nationella regler gör Livsmedelsverket bedömningen att förslaget inte behöver notifieras enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) nr 2015/1535 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster⁶.

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster.

10. Bedömning om särskilda hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande och om det finns behov av speciella informationsinsatser

Ändringen innebär lättnader för livsmedelsföretagen och de bör träda ikraft så snart som möjligt.

I samband med att föreskrifterna beslutas avser Livsmedelsverket att informera om ändringarna på Livsmedelsverkets webbplats samt via andra relevanta informationskanaler, exempelvis företags- och kontrollnyheter. Livsmedelsverket kommer även att uppdatera relevanta informationstexter på Livsmedelsverkets webbplats. Genom vägledningar kan Livsmedelsverket ge kontrollmyndigheterna stöd i hur de kan bedöma livsmedelsföretagens system för egenkontroll vid ommärkning med senare datum, omförpackning och djupfrysning och vilka åtgärder som kan vidtas vid eventuella avvikelser.

11. Effekter för kommuner eller regioner

Genom att upphäva 15–16 §§ LIVSFS 2005:20 bedöms det bli enklare för kontrollmyndigheterna, som i huvudsak utgörs av kommunala nämnder, att bedriva kontroll i dessa delar. Det blir färre krav som livsmedelsföretagarna ska uppfylla. Den EU-lagstiftning som gäller är oförändrad och kontrollen av den lagstiftningen ska alltså även fortsättningsvis utföras som tidigare.

12. Miljö och jämställdhet

Upphävande av 15–16 §§ LIVSFS 2005:20 bedöms inte ha någon påverkan på jämställdhet. I den mån upphävandet kan medföra ett minskat matsvinn kan en viss positiv effekt på miljön uppstå. Den eventuella påverkan bedöms dock inte vara mätbar.

Kontaktpersoner vid Livsmedelsverket

Verksjurist Sofia Norlin, 018-17 43 34

Statsinspektör Josefine Larsson, 018-265 58 92